

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. _____ ügyvéd (_____) által képviselt **MAX-IMMUN Rák- és Immunkutató Kft.** (1064 Budapest, Izabella u. 82.) felperesnek, a dr. Számadó Tamás által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen versenyfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat (hivatkozási szám: Vj/114/2013.) felülvizsgálata iránt indított perében - meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság felperes keresetét **elutasítja.**

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására utólag fizessen meg 300.000.-Ft (azaz Háromszázezer forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 40.000.-Ft (azaz Negyvenezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül ennél a bíróságnál 3 példányban előterjesztett, a Fővárosi Törvényszékhez címzett fellebbezéssel lehet élni.

I N D O K O L Á S :

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

A felperesi gazdasági társaságot 2004-ben két magánszemély alakította, a Kft. tevékenységének elsődleges célja, hogy a laboratóriumi, valamint állatkísérletekben és klinikai tesztekben legeredményesebbnek bizonyuló természetes alapú összetevőkből olyan termékeket hozzon létre, amelyek hatása kiemelkedő a természetes összetevőkből előállított élelmiszerek, tápszerek és táplálékkiegészítők között. A társaság fő tevékenységeként egyéb élelmiszerek nagykereskedelmével foglalkozik. A felperesi gazdasági társaság 2014. évi nettó árbevétele _____ -Ft volt.

Alperes panaszok alapján 2010. július 28-án versenyfelügyeleti eljárást indított felperes ellen, amelynek során észlelte, hogy a felperesi gazdasági társaság különböző sajtótermékekben (Népszabadság, Budapesti Piac, Zöld Újság, Patika Magazin, Gyógyhír Magazin), több internetes honlapon, illetve az ATV televíziós csatornán sugárzott „Csak természetesen” című műsorban különböző gombok kivonatait tartalmazó termékeinek gyógyhatást tulajdonított.

Az eljárás lefolytatását követően alperes a Vj/075-046/2010. számú határozatával megállapította, hogy a felperes által a gyógyszer-gombok kivonatok gyógyhatásairól a nyomtatott sajtóban 2008. szeptember 6. és 2010. augusztusa között, egyes televíziós műsorokban 2008. szeptember 6. és 2010. április 3. között, továbbá internetes honlapokon és vásárlási reklámanyagban adott tájékoztatások sértették a 2008. évi XLVI. törvény (Éltv.) 10.§ (3)-(4) bekezdését, e magatartás megvalósította a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.) mellékletének 17. pontját, és ezzel megsértette az Fttv. 3.§ (1) bekezdését.

Mindezek alapján alperes eltiltotta felperest a jogsértő magatartás további folytatásától és 8.000.000,-Ft bírságot szabott ki vele szemben.

A felperes által a határozat ellen benyújtott kereset nyomán a Fővárosi Törvényszék a 2012. október 24-én kelt, 2.K. 34.630/2011/14. számú ítéletében megállapította, hogy alperes fenti határozatának rendelkező része és indokolása nem áll összhangban egymással, nem állapíthatók meg kétséget kizáróan, hogy melyek azok a tájékoztatások, amelyek a jogi értékelés alapjául szolgáló tényállás részét képezték. A bíróság álláspontja szerint ez az eljárási jogszabálysértés az ügy érdemére kihatott és a bírósági eljárásban nem volt orvosolható, a határozat ennek alapján érdemi elbírálásra alkalmatlan. A fentiek alapján a Fővárosi Törvényszék alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az ügyben fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság a 2013. szeptember 4-én kelt ítéletével az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

Ezt követően alperes 2013. december 20-án versenyfelügyeleti eljárást indított felperes ellen. Alperes a 2014. szeptember 25-én kelt, Vj/114-7/2013. számú előzetes álláspontjában kifejtette, hogy a meghozandó határozatában nem kíván változtatni a korábbi határozatnak a Fővárosi Törvényszék fenti ítéletével nem érintett tartalmán, így az előzetes álláspont döntően azt tartalmazta, hogy az eljáró Versenytanács által készítendő új határozat az eredeti határozatban foglaltaktól mennyiben tér majd el a Fővárosi Törvényszék ítéletében kifogás tárgyává tett kérdésekben.

Ennek keretében alperes az alábbi kérdéseket vizsgálta:

Volt-e olyan kommunikáció, amely a vizsgált időszakon kívül esett, ha igen melyek és ezekre tekintettel hogyan változtatandó meg a határozat, a lábjegyzetekben hivatkozott televíziós műsorok és a határozatban megállapított tényállás között a bíróság által észlelt ellentmondás mennyiben igényli a határozat módosítását, illetve hogyan kell kiküszöbölni a bíróság által kifogásolt iratellenességet.

A megismételt eljárás során alperes tanúkat hallgatott meg, illetve helyszíni ellenőrzést is tartott. Az eljárás lezárását követően alperes a Vj/114/2013. számú határozatával megállapította, hogy felperes által a gyógygomba-kivonatok gyógyhatásairól a nyomtatott sajtóban 2008. szeptember 6. és 2010. július 28. között, egyes televíziós műsorokban 2008. szeptember 6. és 2010. április 3. között, további internetes honlapokon, valamint egyes vásárlási reklámanyagokban adott egyes tájékoztatások sértették a 2008. évi XLVI. törvény 10.§ (3) és (4) bekezdésében foglaltakat, és e magatartás a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat folytatásának minősül. Felperes mindezzel megvalósította a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény mellékletének 17. pontjában leírt tényállást, és ezzel megsértette ezen törvény 3.§ (1) bekezdését. Alperes mindezek alapján eltiltotta felperest a jogsértő kereskedelmi gyakorlat folytatásától és felperest 5.000.000,-Ft bírság megfizetésére kötelezte. A határozat az indokolásában részletesen kitért a jogsértés alapjául szolgáló egyes tájékoztatások tartalmára, azok értékelésére, a mellékletek részletesen tartalmazták a felperes által forgalmazott termékek leírását, illetve az azzal kapcsolatos tájékoztatások főbb információit. Alperes a korábbi határozatának a Fővárosi Törvényszék ítéletével nem érintett részeit – az előzetes állásfoglalásnak megfelelően - lényegében és érdemében fenntartotta.

A határozat ellen felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte alperes határozatának oly módon történő megváltoztatását, hogy a bíróság jogsértést ne állapítson meg felperes terhére, illetve másodlagosan kérte a határozat hatályon kívül helyezését, és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését.

A keresetlevél indokolása szerint alperes a korábbi eljáráshoz és határozathoz képest különböző indokokat adott elő a megismételt ügyben, az eltérés indokát pedig nem határozta meg. Alperes nem tisztázta megfelelő mértékben a tényállást, ellentmondásos az alperesi hatóság érvelése, amikor kijelentette, hogy a közlések nem minősülnek valódi tudományos értékűnek, ugyanakkor elismeri, hogy a tájékoztatások terjedelmileg döntő része egészségügyi jellegű és csak kisebb részben forgalomnövelési célú volt. Felperes álláspontja szerint az általa megvalósított kereskedelmi gyakorlat nem sérti az alperes által figyelembe vett jogszabályi rendelkezéseket, bizonyos tények, illetve körülmények nem kerültek értékelésre, illetve az indokolás ellenmondásokat és egyoldalú következtetéseket tartalmaz. Alperes nem tett kellő mértékben különbséget a gyógygomba-kivonatok, hatóanyagok, valamint a felperes termékei tekintetében folytatott kommunikációs gyakorlat esetében. Alperes nem vette figyelembe a felperes által egyébként alkalmazott megkülönböztetéseket és elhatárolásokat. Alperes nem tett különbséget a televíziós műsorokban közzétett információk és a más műsorszámot követő reklámblokkokban sugárzott közlések tekintetében sem. Felperes szerint a kifogásolt termékek vonatkozásában nem került közzétételre az, hogy a termék alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai vagy rendellenességei gyógyítására. Felperes munkatársai kifejezetten felhívták a figyelmet arra, hogy a termékek nem helyettesíthetnek semmilyen gyógymódot vagy kezelést, így az Fttv. melléklet 17. pontjának sérelme nem állapítható meg.

Alapvető probléma felperes szerint, hogy Varga Gábor, mint hatóanyag-szakértő televíziós megjelenéseit, mint felperes tulajdonosának megjelenéseit értékelte alperes, illetve alperes döntése korlátozza Varga Gábor tudományos tevékenységét.

Jogsértő továbbá az, hogy a felperessel kapcsolatos korábbi versenyfelügyeleti eljárásban csatolt és a mostani eljárásban is felhasználni kért szakmai anyagok figyelembevételét alperes mellőzte. Nem volt szakszerű és jogszerű az alperes által végzett helyszíni ellenőrzés sem.

Alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartván a határozatban foglaltakat.

A per során a felek a korábban előterjesztetteken kívül további nyilatkozatot, illetve indítványt nem tettek, egyezően kérték, hogy a bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján hozza meg az érdemi döntését.

A kereset nem alapos.

A bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy alperes a megismételt eljárás során eleget tett-e a bíróság korábbi ítéletében megfogalmazott iránymutatásnak.

A határozat indokolásából megállapítható, hogy alperes - a kiadott előzetes állásfoglalásnak megfelelően - mindazon részeit korrigálta a határozatának, amelyek a bíróság szerint nem voltak megfelelőek.

Felperes erre nézve (ti. a bíróság iránymutatásának való megfelelés) kereseti kérelmet nem terjesztett elő, így a bíróság a határozatot érdemi elbírálásra alkalmasnak találta.

A határozat érdemi értékelése.

A per során felperes a keresetlevelében kifejtetteken túl egyéb nyilatkozatot vagy indítványt – erre irányuló bírói tájékoztatás ellenére – nem kívánt tenni, ezért a bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján hozta meg a döntését.

A 2008. évi XLVI. törvény (Éltv.) mellékletének 10. pontja szerint élelmiszer az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelet 2. cikke szerinti fogalom.

A 2. cikk alapján a rendelet alkalmazásában az élelmiszer minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott, vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak el.

Az Éltv. 10.§ (3) bekezdése értelmében az élelmiszer-jelölés az alkalmazott jelölési módszer, ha jogszabály, vagy közvetlenül alkalmazandó európai uniós jogi aktus eltérően nem rendelkezik, nem tulajdoníthat az élelmiszernek betegség megelőzésére, gyógyítására, vagy kezelésére vonatkozó tulajdonságokat, illetve nem keltheti ezen tulajdonságok meglétének benyomását.

A 10.§ (4) bekezdése szerint a (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az élelmiszerekre vonatkozó reklámra.

Az Éltv. 25.§ (3) bekezdése alapján a 10.§ (2)-(4) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése esetén az eljárás lefolytatására, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben (Fttv.) meghatározott hatóság jogosult az ott meghatározott szabályok szerint azzal, hogy a végső fogyasztó az Fttv. alkalmazásában fogyasztónak minősül akkor is, ha nem természetes személy.

A 2008. évi LXVII. törvény (Fttv.) 3.§ (1) bekezdése értelmében tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

Az Fttv. 3.§ (2) bekezdése alapján tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat

a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és a tisztesség alapelvének megfelelően elvárható gondossággal jár el (továbbiakban: szakmai gondosság követelménye) és

b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve, akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg (továbbiakban: a fogyasztói magatartás torzítása) vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 3.§ (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6.§ és 7.§), vagy agresszív (8.§).

Az Fttv. 3. § (4) bekezdése értelmében a törvény mellékletében meghatározott kereskedelmi gyakorlatok tisztességtelenek.

Az Fttv. 4.§ (1) bekezdése szerint a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen, tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelemsséggel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

Az Fttv. 4.§ (2) bekezdése alapján, ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenyséjük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

Az Fttv. mellékletének 17. pontja szerint tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat annak valótlan állítása, hogy az áru alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai, vagy rendellenességei gyógyítására.

Felperes a keresetében hivatkozott arra, hogy alperes indokolása eltért a korábbi eljárás lezárásaként hozott határozat indokolásától, alperes pedig nem adta az eltérés indokát.

A bíróság megvizsgálta alperes határozatát, és megállapította, hogy a határozat indokolása megfelelő mértékű és teljes körű. Alperesnek nincs olyan kötelezettsége ilyen esetben, hogy a korábbi indokolásában foglaltakhoz tartania kellene magát, különös tekintettel arra, hogy a bíróság a hatályon kívül helyezés során pontosan az indokolás kijavítására (ti. megváltoztatására) kötelezte alperest.

Az eltérések alapja, oka, jellege – összevetve a bíróság által kifogásolt részekkel – az indokolás egészét alapul egyértelműen megállapítható. Amennyiben az indokolás az új határozatban is koherens, okszerű és megfelelően megalapozott, úgy az eltérések okait külön indokolni nem szükséges.

Felperes hivatkozott arra, hogy alperes nem vett figyelembe számos, általa már korábban hivatkozott és előterjesztett bizonyítékot. E körben ugyanakkor felperes nem fejtette ki részletesen azt, hogy konkrétan és pontosan milyen korábban általa már előadott vagy beterjesztett anyagok figyelembevételét kéri. Önmagában egy általános utalás egy korábbi vagy másik eljárás során keletkezett anyagokra természetesen nem helyettesítheti az adott perben történő pontos és konkrét megjelöléseket, illetve szükség esetén azok újbóli előterjesztését.

A Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a keresetlevélben foglalt állításait felperesnek kell bizonyítania. Felperes azonban saját előadásán kívül az általa elmondottakat nem bizonyította.

Önmagában felperes előadása kétséget kizáró bizonyítéknak nem tekinthető.

Felperes hivatkozott a keresetlevelében arra, hogy ő a vele kapcsolatban álló kereskedőknek (ti. akik az ő termékeit értékesítik) a gyakorlatáért nem tehető felelőssé.

Az Fttv. 9.§ (1)-e alapján az a vállalkozás felel a kereskedelmi gyakorlat (vagyis a perbeli esetben a kommunikáció) jogszerűségéért, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.

Alperesnek tehát azt kellett vizsgálnia (és azt is tette), hogy mely vállalkozásnak származott abból anyagi előnye, hogy az adott termékek értékesítésre kerülnek. Ez a vállalkozás pedig egyértelműen felperes volt.

Amennyiben felperes úgy véli, hogy a vele kapcsolatban álló kereskedők, továbbértékesítők a jogszerűtlen gyakorlatukkal (kommunikációjukkal) felperesnek kárt vagy hátrányt okoztak, úgy az erre alapított igényeit velük szemben egy másik eljárásban érvényesítheti.

Felperes hivatkozott arra is, hogy alperes nem jelölte meg bizonyos kommunikációs anyagok eredetét, beszerzési módját.

A vásárlási reklámanyagok beszerzése körében maga felperes volt az, aki a közigazgatási eljárás során alperes felhívására becsatolta a kért anyagokat, így az erre vonatkozó felperesi érvelés, miszerint ezen vásárlási anyagok eredete ismeretlen, nem megalapozott.

Az alperesi határozat jól követhetően és teleologikus módon kitért a vizsgált kommunikációk és egyéb reklámfelületek felsorolására, megjelenési módjára, részletes értékelésére, illetve azok beszerzési módjára.

Felperes hivatkozott arra az egyes kommunikációs eszközök kapcsán, hogy kizárólag tudományos, ismeretterjesztő információk átadására került sor a kifogásolt reklámanyagok egy része esetében.

A határozatban ismertetett reklámeszközök, tájékoztatási felületek alapján megállapítható azonban, hogy azokon telefonszámok, címek kerültek feltüntetésre, így pl. felperes nevének, képviselőinek a címe is közzé lett téve.

Mindezeken túl elhangzott a gyógyult betegek által előadott és a készítmények valamelyikéhez kapcsolódó pozitív tapasztalatok ismertetése, egyes televíziós műsorokban közvetlen utalás volt a Miskolci Információs Központra.

Ezen információk együttes manifesztációja – a műsor egészét, tematikáját, dramaturgiáját, szerkesztését figyelembe véve – határozottan túlmutat egy tudományos-ismeretterjesztő jellegű tájékoztatáson, és éppen ezért kiváltotta, illetve kiválthatta azt a figyelemfelkeltést, amely pedig szükségszerűen a fogyasztói vásárlási attitűd tipikusan egyik leglényegesebb előzetes mozzanata.

Alperesnek pedig az adott kereskedelmi tevékenység, illetve piaci gyakorlat minden fázisát védelemben kell részesítenie.

Az audio-vizuális hatások összessége egyértelműen befolyásolta, (befolyásolhatta) azt a kognitív percepciót, amely révén a felperesi kereskedelmi gyakorlat jogszerűtlenné vált.

Ez a hatás különösen felerősödhetett azáltal, hogy olyan rétegeket célt meg, amelyek rendkívül fogékonyak az egészségi állapotuk javulásával bíztató ígéretekkel szemben. Fokoz(hat)ta a megcélzott hatást a „gyógyult” betegek előadása, miután ez szoros korrelációban került közzétételre az adott termékekkel.

Olyan tartalmú vagy jellegű üzenetet tudatosítani, vagy akárcsak ilyen tartalmat sugalmazni ezen fogyasztók felé, amely a gyógyhatásra vonatkozik, illetve gyógyhatást, vagy az egészség pozitív befolyásolására alkalmas hatást tulajdonít az adott terméknek, mindenképpen felkelti az érdeklődést a termék iránt.

Felperes kifogásolt kommunikációja - a szavak köznapi értelmét és az egyértelmű ok-okozati korrelációkat figyelembe véve – egyértelműen azt tartalmazta, hogy a termékek fogyasztása pozitív változást eredményez az egészségben (ti. alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai, vagy rendellenességei gyógyítására). Ez pedig kimeríti az Fttv. mellékletének 17. pontja szerinti tényállást. E körben természetesen nem szükséges „expressis verbis” a gyógyítás, a gyógyhatás kifejezett állítása, az állítás megvalósulhat közvetett módon, több – audio-vizuális, illetve emocionális - tényező együttes kölcsönhatása révén, indirekt módon is.

A kifogásolt kereskedelmi gyakorlat célcsoportja nemcsak az átlagfogyasztókat jelentette, hanem elsősorban és kifejezetten sérülékeny, rákos beteg fogyasztókat célt meg, akik nyilvánvalóan minden olyan lehetőségre, amelytől a gyógyulásukat vagy egészségi állapotuk javulását remélhették, sokkal inkább fogékonyabbak.

Alperes a vizsgálat tárgyává tett és jogsértőnek talált kommunikációs felületek tartalmát részletesen, egyenként és összességében elemezte, illetve értékelte. A levont alperesi következtetések logikusak, teleologikusak és okszerűek.

Felperes hivatkozott arra, hogy a jelenleg hatályos médiaszabályozás szerint a korábbinál is egyértelműbben lehet terméket vagy szolgáltatást népszerűsíteni, az alperesi döntés pedig ezen lehetőségtől zárta el lényegében felperest.

Alperesnek az eljárása és a döntése során kizárólag az Éltv., az Fttv., illetve a Tpvt., valamint a vonatkozó uniós szabályok szerinti megfelelést kellett értékelnie.

Alperes a határozatában részletesen kifejtette, illetve levezette azt, hogy a kifogásolt kereskedelmi gyakorlat milyen okból és milyen módon sértheti a fogyasztók érdekeit, illetve ezen keresztül az adott jogszabályokat.

Az alperesi döntés – mindezekről függetlenül - nem ellentétes a médiaszabályozásban foglaltakkal.

A médiaszabályozás esetleges megengedő jellege semmiképpen nem jelentheti azt, nem vezethet oda, hogy más ágazati szabályokat a piaci szereplőknek ne kellene maradéktalanul betartaniuk.

Az Éltv. 10.§ (2) bekezdésének sérelme megvalósul, ha az a) – c) pontok bármelyike fennáll, tehát konjunktív módon lett szabályozva az adott tényállás.

Alperes a határozatában rögzítette, hogy a korábbi eljárásban született előzetes álláspontban foglaltakat fenntartja.

Felperes hivatkozott arra is, hogy a kommunikációja során tájékoztatta a fogyasztókat arról, hogy a termékei fogyasztása nem helyettesíti az esetleg szükséges orvosi kezeléseket.

Ez az információ ugyanakkor csak közvetett relevanciával bírhat olyan esetekben, amikor a fogyasztó egy addig sikertelen vagy kevésbé hatásos kezelés után – pontosan az ígéretekre tekintettel – felhagy az orvosi alternatívák további igénybevételével.

A termékek fogyasztása nem helyettesítheti a kezeléseket, de ettől függetlenül, aki ezen termékek fogyasztásában, ezek eredményében megfelelően hisz, úgy elmulaszthatja adott esetben a ténylegesen szükséges orvosi kezeléseket.

Mindezekon túl ez az információ önmagában a kereskedelmi gyakorlat által közvetített üzenetet nem képes érdemben módosítani, annak jogsértő tartalmát nem küszöböli ki.

Alperes ezt a körülményt megfelelően – és helyesen - a versenyfelügyeleti bírság összezszerúsége körében értékelte.

Alperes a határozatában részletesen elemezte a célcsoportot, az adott piacot. A figyelembe vett piacról, illetve a célcsoportról, a valószínű és életszerű percepciókról, hatásmechanizmusokról szóló alperesi okfejtés teleologikus, köztudomású tényeken alapul, így további bizonyításra nem szorul (pl. a rákbetegségtől való félelem jelentősen növeli a kétségbeesést és az ebből eredő kiszolgáltatottságot, illetve hiszékenységet).

Ezzel szemben felperes az erre vonatkozó állításait – erre vonatkozó bírói tájékoztatás ellenére – a saját előadásán kívül semmilyen más módon nem bizonyította.

A kifogásolt kommunikációval érintett termékek fogyasztása körében természetesen nem szükséges konkrét egészségkárosodás vagy egyéb hátrány bekövetkezése (így értelemszerűen ennek bizonyítása sem feltétel), önmagában az ilyen veszély teoretikus lehetősége megalapozza a jogsértés megállapíthatóságát.

Alperesnek védeni kell a tisztességes kereskedelmi gyakorlatot, így az esetleges hatásoktól függetlenül minden olyan magatartás, tevékenység ellen fel kell lépnie, amely alkalmas arra, hogy a tisztességes kereskedelmi gyakorlatot káros módon, a fogyasztók, hátrányára befolyásolja.

A kifogásolt termékek esetében a hatás nem ellenőrizhető, miután a termék használata után sem lehet a fogyasztó biztos abban, hiszen egyszerűen nincs módja ellenőrizni, hogy a beállt változás vagy annak hiánya köthető-e az adott termék fogyasztásához.

A gyógyhatás állítása tekintetében pontosan azért alkotta meg a jogalkotó azokat a szigorú feltételeket, tilalmakat (szigorú hatósági ellenőrzés, előzetes hatásvizsgálatok, komplex humánbiológiai kísérletek, stb.), amelyek biztosítják a fogyasztók egészségének biztonságát.

Felperes hivatkozott arra, hogy a határozat indokolásából nem derül ki, hogy konkrétan mely sajtó- vagy reklámtermék vonatkozásában tartja sérelmesnek alperes a tájékoztatást.

Alperes határozata részletesen, egyenként tartalmazza azt, hogy mely kommunikációk milyen okból és milyen módon jogsértőek.

Felperes álláspontja szerint alperes határozata korlátozza Varga Gábor tudományos munkásságát, sérti Varga Gábor ezzel kapcsolatos jogait.

Az eljárás alá vont nem Varga Gábor, hanem a felperesi gazdasági társaság volt.

Az alperesi határozat Varga Gábor tudományos tevékenységét semmilyen módon nem korlátozza vagy akadályozza. Varga Gábor közzé tett megnyilvánulásainak, információs tevékenységének, médiaszereplésének értelemszerűen meg kell felelnie az alperes által hivatkozott jogszabályoknak.

Nem lehet összemosni és azonos módon megítélni egy személy tudományos tevékenységét (alperes Varga Gábor tudományos tevékenységét és ezzel összefüggő esetleges eredményeit egyébként nem vitatta) és a vele társasági jogi-tulajdonjogi viszonyban álló gazdasági társaság piaci tevékenységét.

A kifogásolt kereskedelmi kommunikációk egy részében egyértelműen megállapítható, hogy Varga Gábor személye, előadása, nyilatkozatai egyértelműen kötődnek az alperes által meghatározott és jogsértőnek megítélt tájékoztatásokhoz. Önmagában az, hogy Varga Gábor a termékekkel összefüggő médiaszereplései során közreadott esetleg a tudományos munkásságán is alapuló tényeket, nem jelenti azt, hogy ezek a megnyilvánulások a tudományos tevékenysége szerves részei lennének, különös tekintettel Varga Gábor rendkívül szoros kapcsolatára felperessel és ezen keresztül a felperesi termékekkel.

Alperes a határozatának 124. pontjában részletesen értékelte felperesnek a versenyfelügyeleti eljárás során tett nyilatkozatait. Ezeket a bíróság megismételni nem kívánja, az ezek alapján levont következtetéseket felperes – a saját előadásán túl egyéb módon - nem cáfolta.

A felperes által a korábbi eljárásban csatolt dokumentumok nem a felperesi termékek hatásos voltát bizonyították, hanem a termékek bizonyos alkotórészeinek értékelését tartalmazták, viszont a kifogásolt kommunikációk termékekre és nem azok egyes összetevőire vonatkoztak.

Az, hogy egyes természetes hatóanyagok bírhatnak pozitív hatással az emberi egészségre, alperes részéről nem volt vitatott.

Nem az volt a probléma felperes kommunikációjával, hogy hatást tulajdonított a termékeinek (valamilyen hatása értelemszerűen minden elfogyasztott terméknek van), hanem az, hogy ez a hatás a kommunikáció szerint alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai, vagy rendellenességei gyógyítására.

Ilyen hatás kiváltására alkalmasságot pedig csak olyan termékek esetében lehet állítani, amelyek megfelelnek a gyógyítással, gyógyhatással összefüggésbe hozható termékekre vonatkozó – érthetően – rendkívül szigorú előírásoknak. A felperesi termékek nem tartoztak ebbe a körbe (ezt egyébként maga felperes sem állította).

Felperes konkrétan nem jelölte meg, hogy a helyszíni ellenőrzést vagy a próbavásárlást konkrétan milyen szempontból, milyen részeiben tartja jogsértőnek.

A helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyve alapján megállapítható, hogy alperes a helyszíni ellenőrzés során betartotta az ellenőrzésre vonatkozó jogszabályokat, felperes jelen lévő alkalmazottja a jegyzőkönyvben kifogást vagy ilyen jellegű észrevételt nem tett.

Az eljárás során meghallgatott tanúk vallomását a határozat részletesen ismertette, az ezekből levont alperesi következtetések okszerűek és kellően megindokoltak.

A tanvallomások megerősítették azt, hogy az értékesítéssel összefüggő helyszíni (vásárlási helyeken történő) kommunikáció is direkt és indirekt módon egyaránt utalt a gyógyhatásra, vagyis sértette az alperes által hivatkozott jogszabályokat.

A jogsértés megállapítását követően alperes a Tpvt. 77.-78. §-ai alapján döntött a jogkövetkezményekről. Ennek során megfelelő módon és mértékben figyelembe vette az eset összes körülményeit, az enyhítő és súlyosbító körülményeket egyaránt. Alperes döntése e körben is megfelel a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak. A kiszabott jogkövetkezmények nem tekinthetők túlzottnak vagy aránytalannak, megfelelnek a generális és speciális prevenció céljainak.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes a tényállást a megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78.§ (1) bekezdésén, az 1990. évi XCIII. törvény 42.§ (1) a) pontján, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§-án alapul.

Budapest, 2015. december hó 22. napján

Dr. Mohay György s.k.
bíró